

Asıl Tehlike: ORGANİZE OLMAYAN DİNSİZLİK

Din ahlakının yaşanmaması bir toplum için olabilecek en önemli tehlikelerden biridir. Zira, din ahlakının yaşanmadığı toplumlarda, hızla ahlaki çöküntü yaşanır, toplum huzuru ve düzeni bozulur. Üstelik bundan toplumun hemen hemen tüm bireyleri zarar görür. Yakın geçmişte dünyanın çeşitli ülkelerinde bu durumun ibret verici örneklerine rastlanmıştır.

Böyle bir tehlikeyle karşı karşıya gelmemek için dinsizliğe karşı fikri mücadele içinde olmak son derece önemlidir. Ancak, bu fikri mücadeleyi yürütürken dikkat edilmesi gereken bazı hususlar vardır. Bunların en önemlilerinden biri ise, dinsizlik tehlikesinin her zaman organize bir hareket olarak ortaya çıkmayabileceğidir.

Organize Olmayan Dinsizlik

Allah'ın varlığı ve birliğinin binlerce apaçık delili olmasına rağmen bazı insanlar inkarlarında direnirler ve Allah'ın tüm insanlara emri olan din ahlakını yaşamaktan sürekli olarak kaçınırlar. Şüphesiz, bu çok cahilce bir tutumdur. Çünkü insanın hayatı boyunca arayışında olup istediği gerçek huzuru, mutluluğu ve güveni bulabilmesinin tek yolu yaratılışına, diğer bir deyişle Allah'ın emrettiği din ahlakına göre yaşamasıdır. Din ahlakını yaşamayan bir insanın, imkanları ne kadar geniş olursa olsun, gerçek mutluluğu yaşamasına imkan yoktur. Gün içinde yaşanan ve mutluluk gibi görünen anlar ise hem çok kısa ve geçicidir hem de çoğunlukla bu insanlar, gerçekte mutlu değildirler, sadece mutluluk taklidi yapmaktadırlar.

Din ahlakı insanların sabırlı, merhametli, hoşgörülü, itidalli, vicdanlı kısaca güzel huylu bir hayat yaşamalarını sağlar. Herkesin din ahlakına uygun olarak yaşadığı bir toplumda ise, huzur ve itidal toplumun geneline hakim olur. Bireyler her zaman sevgiyle, merhametle ve anlayışla karşılık görürler.

Buna rağmen bu açık gerçeği inkar eden insanlar, din ahlakının yaşanmaması için büyük bir mücadele yürütürler. Çünkü çoğunlukla menfaatleri, din ahlakına uygun olmayan kötülükler üzerine kuruludur. Ancak bu mücadeleyi çoğu zaman organize olmadan gerçekleştirirler. Din ahlakına karşı bir durum geliştiğinde, birbirini hiç tanımayan, daha önce hiç aynı ortamda bulunmamış kişiler aynı amaçla biraraya gelebilirler. Sokakta daha önce birbirini hiç görmemiş kişilere sorular sorulduğunda benzer cevaplar verirler, farklı mekanlarda birbirine benzer mantıklarla neredeyse aynı konuşmaları yaparlar, farklı yerlerde hemen hemen aynı sloganları atarlar. Ve genellikle bunlar tek bir merkezden organize edilmezler, ama şeytani bir etkiyle aynı mantığa sahiptirler. Bu mantık, dinsizliğin mantığıdır.

Dinsizliğin mantığını belirleyen ve yönlendiren ise şeytandır. Şeytanın telkinleri ve yönlendirmesiyle bu insanlar inkar eder, din ahlakına karşı mücadele yürütür. Bu mücadelede dünyanın hemen her köşesinde aynı çarpık mantıkları öne sürer, aynı konuşmaları yapar, aynı hilelere başvurur, aynı tepkileri verir, aynı şekilde davranırlar. Bir ayette Allah, inkar edenlerin şeytanın yolunda mücadele ettiklerini şu şekilde bildirmiştir:

.... inkar edenler ise tağut (şeytan) yolunda mücadele ederler. Hiç şüphesiz şeytanın hileli-düzeni pek zayıftır. (Nisa Suresi, 76)

Bir başka ayette ise, şeytanın din ahlakıyla ve samimi olarak iman edenlerle mücadelesi şu şekilde haber verilmiştir:

... Gerçekten şeytanlar, sizinle mücadele etmeleri için kendi dostlarına gizli-çağrılarda bulunurlar... (Enam Suresi, 121)

Ayette de bildirildiği gibi, inkar edenlerin dinsizliğin propagandasını yapmaları ve din ahlakına karşı mücadele etmeleri için onları asıl yönlendiren güç şeytandır. Yani, şeytanın çağırmasıyla organize olmasalar da ortak hareket edebilirler. Şeytan, farklı dillerden ve farklı ırklardan insanlara din ahlakına karşı olmaları için aynı telkinleri verir. Onlar da şeytani yönlendirmeye aynı şekilde hareket ederler. Gerekli bir durum oluştuğunda, şeytanın ilhamıyla, taraftarları ne yapmaları gerektiğini hemen anlarlar, hangi cümleleri söyleyeceklerini, hangi mantıkları kuracaklarını, hangi yolları izleyeceklerini bilirler. Bunun neticesinde de organize olmamış bir dinsizlik hareketi ortaya çıkar.

İman Edenlerin Sorumluluğu

Allah'ın iman edenlere bildirdiği en büyük sorumluluklardan biri, iyiliği emretmek ve kötülüğü menetmektir. Bir Kuran ayetinde şu şekilde buyrulmuştur:

Tevbe edenler, ibadet edenler, hamd edenler, (İslam uğrunda) seyahat edenler, rükû edenler, secde edenler, iyiliği emredenler, kötülükten sakındıranlar ve Allah'ın sınırlarını koruyanlar; sen (bütün) mü'minleri müjdele. (Tevbe Suresi, 112)

Müminlerin bu sorumluluğu yeryüzünde kötülüğü yaygınlaştırmak için çaba yürütenlere karşı da ciddi bir fikri mücadele içinde olmalarını gerektirir. Bu önemli sorumluluğu yerine getirirken, hedefin doğru belirlenmesi -Allah'ın izniyle- sonuca çok daha çabuk ulaşılmasına vesile olacaktır. Bunun için müminlerin karşılarındaki asıl tehlikenin organize olmamış dinsizlik yani şeytanın telkiniyle büyüyen dinsizlik olduğunun bilincinde olmaları gerekir. Allah Kuran'da şeytanın insanlara çok farklı yönlerden yaklaşıp, onları şaşırtacağını haber vermiştir:

Dedi ki: "Madem öyle, beni azdırdığından dolayı onlar(ı insanları saptırmak) için mutlaka Senin dosdoğru yolunda (pusu kurup) oturacağım. Sonra muhakkak önlerinden, arkalarından, sağlarından veollarından sokulacağım. Onların çoğunu şükredici bulmayacaksınız." (Araf Suresi, 16-17)

Bu nedenle şeytanın telkinleri ve hileleri farklılıklar gösterebilir, ama özünde mantığı aynıdır. Bu tehlikeyi etkisiz hale getirmenin yolu ise açıktır: Din ahlakının yaygınlaşması için sürekli çaba içinde olmak. Bunun için de, Allah'ın varlığının ve birliğinin apaçık delillerinin sürekli anlatılması, insanları din ahlakından uzaklaştıran felsefe ve akımların çarpıklıklarının ortaya çıkarılması, din ahlakının insanlara kazandıracağı güzelliklerin gündemde tutulması son derece önemlidir. Geniş çapta yürütülecek bu fikri mücadele, şeytanın kimi insanlar üzerindeki etkisini kırarak ve insanların din ahlakına ısınmalarına vesile olacak hayati bir yoldur. Ve, Allah'ın izniyle, Allah bu yolda mücadele edecek kullarına başarı ve zafer müjdelemiştir:

Andolsun, (peygamber olarak) gönderilen kullarımıza (şu) sözümüz geçmiştir: Gerçekten onlar, muhakkak nusret (yardım ve zafer) bulacaklardır. (Saffat Suresi, 171-172)

.... inkar edenler ise tağut (şeytan) yolunda mücadele ederler. Hiç şüphesiz şeytanın hileli-düzeni pek zayıftır. (Nisa Suresi, 76)

... Gerçekten şeytanlar, sizinle mücadele etmeleri için kendi dostlarına gizli-çağrılarda bulunurlar... (Enam Suresi, 121)